

[Ivar Nørgaard]

I sin begrundelse for forslagene siger Kommissionen:

»Der er klare argumenter til fordel for en EF-lovgivning om bioteknologi af hensyn til det indre marked, og fra et miljømæssigt synspunkt er det værd at erindre sig, at mikroorganismene ikke respekterer de nationale grænser. Kun en egentlig EF-lovgivning kan derfor sikre den nødvendige beskyttelse af mennesker og miljø.«

Lovgivningen om bioteknologi er temmelig forskellig i EF-medlemslandene, men er under udvikling alle steder, og det er tydeligt, at Danmark på dette felt har en af de mest restriktive lovgivninger og praksis.

EF-Kommissionens forslag til EF-direktivet går videre, end en række af medlemslandene hidtil er gået, men langtfra så vidt, som vi gør i den danske lovgivning.

I Kommissionsforslaget opdeles mikroorganismene i 2 kategorier. Gruppe I kan der forskes i uden anmeldelse af projekterne. Forskning i gruppe II skal anmeldes til myndighederne, men kan gå i gang 15 dage efter, medmindre myndighederne har nedlagt forbud herimod.

Industriell anvendelse skal anmeldes mere detaljeret, og virksomheden kan gå i gang efter 60 dages forløb, medmindre myndighederne har nedlagt forbud.

Den danske lovgivning om miljø og genteknologi er mere vidtgående både vedrørende forskning og industriel anvendelse.

For udsættelse i miljøet af mikroorganismene med henblik på markedsføring af produkterne til et givet formål kræver direktivet samråd med og billigelse fra de andre medlemslande, inden produkterne godkendes. Men i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem medlemslandene, træffer Kommissionen den endelige afgørelse.

Efter dansk lovgivning må genteknologisk fremstillede organismer som hovedregel slet ikke udsættes i miljøet – heller ikke i forsøgsøjemed. Dog kan miljøministeren i særlige tilfælde, når konsekvenserne for miljø, natur og sundhed er velbelyste og acceptable, meddele godkendelse.

Miljøministeren siger temmelig lakonisk i sin skriftlige redegørelse, at begge direktivforslagene vil nødvendiggøre lempelser i lov om miljø og genteknologi og i Arbejdsministeriets bekendtgørelser.

Hvis debatten her i folketingsalen var foregået, som det egentlig var planlagt, altså uden at man havde det mindste kendskab til, hvad der var sket i Miljøudvalget, Markedsudvalget og senere i Ministerrådet, ville man jo ikke kunne se andet, end at det nok også var regeringens hensigt at foretage disse lempelser. Der står nemlig ikke noget om, at det kunne regeringen bestemt ikke tænke sig. Men nu ved nogle af os jo fra drøftelserne i disse udvalg, at ministeren har en helt anden opfattelse – og heldigvis på det punkt en rigtig opfattelse – nemlig at man ikke skal svække dansk lovgivning som følge af dette direktiv, altså at vi slet ikke skal følge det.

Men ministeren skulle så også gerne her i salen over for offentligheden – for det har jo været lukkede møder – fastslå, at det også er regeringens holdning, at den på ingen måde agter at følge direktivforslaget, fordi man ikke ønsker at forringe den danske lovgivning.

Kommissionsforslaget er fremsat med hjemmel i artikel 100 A, og det betyder, at man både har villet tage hensyn til det indre markeds funktionering for at stimulere konkurrencen og samtidig ønsket at beskytte miljøet og menneskenes sundhed. Men det er svært at se begrundelsen for, at man ikke kun har taget den rene miljøbestemmelse i Romtraktaten som hjemmel, for i hvert fald for det første direktiv, hvor det drejer sig om forskning, og hvor det drejer sig om industriel udvikling, kan der jo kun være tale om, at konkurrencen kan blive påvirket negativt for den, der er undergivet strengere regler, og det er jo de danske virksomheder, hvis vores lovgivning er strengere end de andres. Derfor er der ingen grund til for andre lande at påberåbe sig, at det vil være noget, der generer det indre marked, hvis vi har strengere regler, og derfor kunne man altså helt nøjes med den rene miljøbestemmelse i artikel 130.

Der kan være en lille tvivl, når det drejer sig om udsættelse i miljøet, men selv hvad det angår, mener jeg, man burde nøjes med 130, også fordi vi har den meget strengere bestemmelse selv.

Jeg forstår, at miljøministeren er sympatisk over for den holdning, at det var det, man egentlig burde gøre, og jeg vil derfor gerne stille miljøministeren et spørgsmål. Vi har nemlig ikke modtaget referat fra miljøministermødet – og jeg har spurgt, lige til 1 minut, før jeg gik ind i salen her. Nu har miljøministeren i hvert fald